

บทที่ ๓

อุปกรณ์และวิธีการวิจัย

1. วัสดุและอุปกรณ์

1.1 ວັດຖະແຫຼວດຂອງປະເທດໃນການສະໜັບ

กล่องพลาสติกขนาด 11 x 16 เซนติเมตร

ມຸລມະສດ

ເຊື້ອກໄນລອນຂາດ 1 ນຸ່ມ

หมวดเหล็ก เทอร์โมนิเตอร์ พลั่ว

1.2 วัสดุและอุปกรณ์ในห้องปฏิบัติการ

ເຫັນປຶກແມ່ດງ ແອຣ് 0, 1 ແລະ ແອຣ് 2

แอดกอลฟอร์ด 75 และ 95 บีก์รูเต้

กล่องเก็บแมลง

ขวคเกืนทัวอ่างคง

2. วิธีดำเนินการ

2.1 พื้นที่ศึกษา

กำหนดสถานที่ทำการศึกษาในบริเวณเขตกรุงพันธุ์สัครวป่าโคนงาช้าง ซึ่งจากข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม พนวจพื้นที่ดังกล่าวเป็นบริเวณที่ปกคลุมด้วยป่าร้อขลัง 75 ไร่ ไปประกอบด้วยป่าหลางแบบเช่น ป่าดินชื้น ป่าดินชื้นที่ถูกบุกรุก เป็นต้น ข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับพื้นที่ศึกษานี้ดังนี้

ที่ตั้งและอาณาเขต

เขตวิถีพันธุ์สัตว์ป่าโตนงาช้าง ตั้งอยู่บริเวณภาคใต้ของประเทศไทย ในเขตจังหวัดสงขลาและสತูด ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ่งที่ 15 องศา 33 ลิปดา ถึง 16 องศา 23 ลิปดาเหนือและเส้นแบ่งที่ 98 องศา 33 ลิปดา ถึง 99 องศา 07 ลิปดาตะวันออกกรอบคลุมพื้นที่ 182 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณ 113,750 ไร่ ในท้องที่ดำเนินทุ่งดำเนา ดำเนินลงลุ่ง อำเภอหาดใหญ่ ดำเนินท่าจะนวง ดำเนินเขตฯ อำเภอรัตภูมิ จังหวัดสงขลา และดำเนินทุ่ง

**Central Library
Prince of Songkla University**

น้ำขึ้น สำหรับความก้าวหน้า จังหวัดสตูล มีอาณาเขตติดต่อกันที่ดังนี้ (ภาพประกอบ 2 ก) กล่าวคือ

ทิศเหนือ	:	จุดสำหรับภูมิ จังหวัดสงขลา
ทิศใต้	:	จุดสำหรับภูมิ จังหวัดสตูล
ทิศตะวันออก	:	จุดสำหรับภูมิ จังหวัดสตูล และสำหรับภูมิ จังหวัดสงขลา
ทิศตะวันตก	:	จุดสำหรับหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

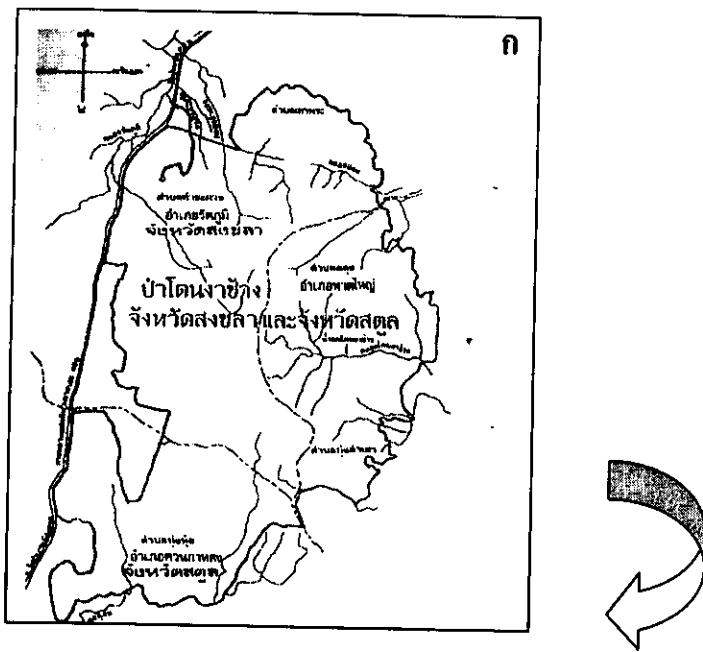
การศึกษารังนี้นั่งเน้นการศึกษาริเวณป่าดิบชื้นที่ไม่มีกิจกรรมรบกวนจากมนุษย์ ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในป่าดิบชื้นระดับต่ำ (ความสูงไม่เกิน 300 เมตรจากระดับน้ำทะเล) (ภาพประกอบ 3) และป่าที่ถูกรบกวนซึ่งเป็นป่าดิบชื้นที่ถูกรบกวนจากกิจกรรมของมนุษย์ ได้แก่ สวนยางพาราที่ปลูกอยู่ทึ่รัง漫านกว่า 10 ปีขึ้นไป (ภาพประกอบ 4) (ข้อมูลได้จากการซักถามจากเจ้าหน้าที่เขตฯ รักษาราชการพื้นที่สัตว์ป่าโคนางช้าง การเดินสำรวจ แผนที่ดาวเทียม และแผนที่ทางทหารมาตราส่วน 1 : 50,000)

2.2 การสุ่มเก็บตัวอย่าง

การวางแผนเส้นและการสุ่มเก็บตัวอย่าง

กำหนดวิธีการเก็บตัวอย่างเป็นแนว Line transect 3 แนว แต่ละแนว ห่างกัน 500 เมตร วางกับดักแบบเหยื่อล่อโดยใช้มูลสุกรสด ใส่ติดขนาด 11×16 เซนติเมตร วางกับดักตลอดแนวเส้นทุกระยะ 50 เมตร เพื่อไม่ให้กลืนรบกวนกัน (Lemon และ Getz, 1999) เริ่มจากป่าที่ถูกรบกวนไปจนถึงป่าสมบูรณ์เป็นระยะทางประมาณ 2 กิโลเมตร (ภาพประกอบ 2 ก และ 5) เปลี่ยนมูลที่เป็นเหยื่อทุก 24 ชั่วโมง เป็นเวลา 3 วัน สุ่มตัวอย่างทุก 2 เดือน เป็นระยะเวลา 12 เดือน นำตัวอย่างที่ได้มาแยกในห้องปฏิบัติการ จำแนกชนิดและนับจำนวน

ตัวอย่างของค้างนูลสัตว์ในแต่ละชนิดจัดเก็บ 2 วิธีคือ เก็บตัวอย่างแบบแห้ง และเก็บในแอลกอฮอล์ 70 เปอร์เซ็นต์ วิเคราะห์และจัดจำแนกหมวดหมู่ของค้างนูลสัตว์โดยใช้หนังสือจัดจำแนกชนิดของ Paulian (1945) และส่งไปเทียบตัวอย่างกับตัวอย่างด้านแบบ

ภาคประกอบ 2 ก. พื้นที่ของเขตกรุงเทพมหานครว่าด้วยสิ่งที่ดินในชั้นวางโภคภัยสังเขป *

ช.รูปบยายแผนที่ลักษณะภูมิประเทศบริเวณที่ทำการศึกษาแสดงตำแหน่งของ
Line transect ทั้ง 3 เส้น

* ที่มา : รูป ก. อนุฤทธิ์ และคณะ, นปป

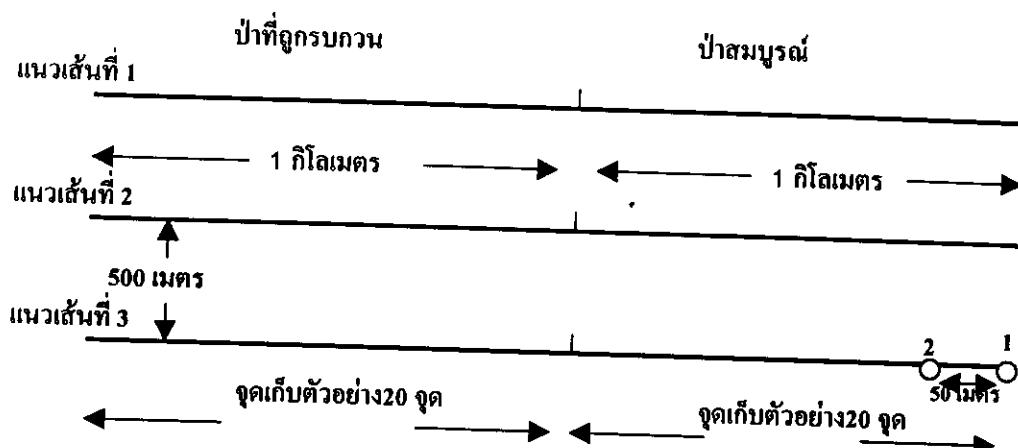

ภาพประกอบ 3 ป้าสมบูรณ์ริเวณที่ทำการศึกษา

ภาพประกอบ 4 ป้าที่อยู่กรอบกวนริเวณที่ทำการศึกษา

ในพิพิธภัณฑ์ธรรมชาติวิทยาเมือง Leiden ประเทศเนเธอร์แลนด์ หากไม่สามารถจัดจำแนกในระดับของชนิดได้ ทำการจัดจำแนกในระดับ Morphospecies

ภาพประกอบ 5 การเก็บตัวอย่างตัวอย่างนุสตัตว์ใช้วิธี Line transect ในพื้นที่ทำการศึกษา

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความหลากหลายของชนิด (Species diversity)

จัดจำแนกชนิดและนับจำนวนตัวของตัวอย่างนุสตัตว์จากตัวอย่างที่ได้โดยแยกตามชนิดของป่าและถูกกາล นำมาหาค่าดัชนีความหลากหลายของชนิดโดยใช้วิธีของ Shannon-Weiner index และหาความสม่ำเสมอของชนิด (Evenness หรือ Equitability) เพื่อเปรียบเทียบความหลากหลายของชนิดของตัวอย่างนุสตัตว์ในป่าทึบกรบ กวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบปัจจัยเดียว (One-way Anova) เพื่อศึกษาผลของป่าและถูกกາลที่มีต่อชนิดและจำนวนตัวของตัวอย่างนุสตัตว์ และทำการวิเคราะห์หาความแปรปรวนแบบสองปัจจัย (Two-factors MANOVA : Multivariate analysis of variance) เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างป่าและถูกกາลต่อจำนวนชนิดและจำนวนตัวของตัวอย่างนุสตัตว์

ข้อกำหนดของการใช้ Shannon-Weiner index (Pielou, 1975) คือ

$$H' = - \sum P_i \ln P_i$$

โดย H' คือดัชนีความหลากหลายของ Shannon-Weiner
 P_i คือสัดส่วนของจำนวนตัวในแต่ละชนิด
 สูตรของความสมมาตร (Evenness หรือ Equitability) คือ

$$E = H' / H_{\max} = H' / \ln S$$

โดย E คือค่าของความสมมาตร ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1

H_{\max} คือค่าความหลากหลายสูงสุด (ในการพืชที่สามารถพบทุกชนิดที่มีความชุกชุมเท่ากันและมีค่าเท่ากับค่า $\ln S$) (Pielou, 1975)

S คือ จำนวนชนิดทั้งหมด

การศึกษาการแพร่กระจายตามระยะทาง (Spatial distribution)

การศึกษาการแพร่กระจายของสิ่งมีชีวิตตามการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่ ปรากฏตามระยะทาง เพื่อทราบถึงแหล่งที่อยู่ที่เหมาะสมของสิ่งมีชีวิตตามการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม ทำได้โดยการสร้างกราฟแสดงความสัมพันธ์โดยใช้เส้นระหว่างจำนวนตัวเฉลี่ยของแต่ละชนิดกับระยะทางตามแนวเส้นจากป้าที่ถูกนับกวนถึงปีสามบุรษ (0-2000 เมตร) (Gauch, 1986)